

РЕШЕНИЕ

№ 4541

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3331** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба /КЖ/, подадена от Х. А. С. срещу решение от 08.02.2023 г. на СРС, НО, 17 с-в по анд № 15557/2022 г., с което е потвърдена Заповед рег. № 4332зз-343 от 18.11.2022 г. за задържане на лице за срок до 24 часа. Моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът в писмено становище моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С атакуваната заповед от 18.11.2022 г. касаторът е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, тъй като е установено, че е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 промила, с което е извършил престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК. Заповедта е издадена в 3:13 часа. Видно от същата лицето е освободено в 11:30 ч. /л. 21/. В 06:00 часа на същата дата на лицето е извършен обиск /л. 22/.

Към делото на СРС е приобщено копие от досъдебното производство срещу С. /л. 32 и сл./, започнало на 18.11.2022 г. по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК със съставянето на протокол за разпит на свидетел. Към 08.12.2022 г. по досъдебното производство няма

привлечено лице в качеството на обвиняем, видно от придружителното писмо на СРП. Приложени са докладни записки, протоколи за разпит на свидетели /л. 39 и сл./, както и сведения от различни лица, вкл. от С.. На последния е съставен АУАН /л. 49/ и е издадена ЗПАМ /л. 50/.

На С. е издаден талон за изследване /л. 51 и л. 73/, екземпляр от който му е връчен в 4:30 ч. Видно от лист за преглед на пациент /л. 61/ С. е напуснал лечебното заведение в 05:20 ч. От протокола за химическо изследване се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на С. е 1,56% /л. 72/.

В докладната записка, изготвена от Д. Г. /л. 65/, е посочено, че от лицата, вкл. и от С., са снети сведения, след което С. е отведен в УМБАЛ Св. А. и доброволно е дал кръвна проба. Впоследствие е задържан и отведен в РПУ. Приложен е резултат от пробата на С. от Алкотест дрегер с резултат 1,64% /л. 67/.

С. е разпитан като свидетел за първи път на 30.11.2022 г. /л. 76/.

От правна страна:

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява принудителна административна мярка, която има за цел да предотврати възможността лицето да продължи да извършва престъпление или да се укрие, като същевременно се обезпечи възможността органите на МВР да извършат конкретни процесуално-следствени действия, свързани с обезпечаване на доказателства относно съпричастността на задържаното лице към престъплението. Същевременно чл. 72, ал. 7 ЗМВР предвижда, че полицейските органи са длъжни незабавно да освободят лицето, ако основанийето за задържането е отпаднало. Последното е свързано с изискването за спазване на принципа на съразмерност, предвиден в чл. 6, ал. 2 от АПК, съгл. който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Целта на издаване на заповедта за задържане на процесното основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР е чрез фактическо задържане на заподозряното лице да се съдейства за разкриване на извършено престъпление и да се осуети възможността за укриване на извършителя. В настоящия случай, след издаване на заповедта за задържане в 3:13 часа, С. е отведен за кръвна проба в УМБАЛ Св. А., откъдето е освободен в 5:20 ч. В 6:00 ч. на С. е извършен обиск, след което с негово участие не са извършвани други процесуално-следствени действия. С. е разпитан за първи път на 30.11.2022 г.

При това положение настоящият състав намира, че след 6:00 ч. задържането на С. до 11:30 часа се явява незаконно и в противоречие с чл. 72, ал. 7 от ЗМВР, доколкото основанийето за задържане вече е било отпаднало. С., както е посочено в цитираната по-горе докладна записка, е съдействал на органите на МВР като доброволно е дал кръвна проба, а по отношение на конкретната фактическа обстановка досежно установяване кое лице е управлявало МПС, същият е дал сведение още преди да бъде закаран в УМБАЛ Св. А., видно от изложеното в същата докладна записка. Следователно продължилото след 6:00 часа задържане не е било необходимо и не е било свързано с извършването на други процесуално следствени действия спрямо С., поради което засяга правата му в по-голяма степен от необходимото и това е достатъчно основание за отмяна на оспорената заповед.

При това положение решението на СРС следва да бъде отменено.

Касаторът претендира разноски, като такива са направени пред СРС в размер на 900 лева /л. 8/, за което е направено възражение за прекомерност, както и в размер на 500

лева – адвокатско възнаграждение пред АССГ /л. 14/ и държавна такса от 70 лева /л. 13/. Същевременно в представения списък за разноси пред АССГ /л. 24/ касаторът претендира адв. възнаграждение пред СРС от 500 лева. Разноските следва да бъдат присъдени на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН вр. чл. 143 от АПК, а с оглед разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгл. която минималното възнаграждение по дела с предмет ЗМВР е в размер на 750 лева, а касаторът претендира 500 лева, то и възражението за прекомерност пред СРС се явява неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 08.02.2023 г. на СРС, НО, 17 с-в по анд № 15557/2022 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 4332зз-343 от 18.11.2022 г. за задържане на Х. А. С. за срок до 24 часа.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Х. А. С., ЕГН [ЕГН], направените пред СРС и АССГ разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса в общ размер от 1070 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.